

Aleg. 179. |

Sprawozdanie

komisji budżetowej, odnośnie do petycji konwentu Braci Miłosierdzia w Krakowie w celu udzielenia subwencji na budowlę szpitalne.

Wysoki Sejmie!

Konwent Braci Miłosierdzia w Krakowie posiada w temże mieście szpital obecnie na 35 łózek rozszerzony. W petycji swej odwołuje się do 300 letniej swojej działalności, przedstawia opłakany stan budynków szpitalnych i konwentu, nader skromne, niewystarczające nawet potrzeby codzienne fundusze i prosi o subwencyę 6.000 zł. na postawienie nowego dachu nad budynkami. Nieulega wątpliwości, że konwent ten ma bardzo znaczne zasługi dla kraju, a jeszcze większe dla miasta Krakowa. Gdzie tylko i kiedy tylko trzeba przytulić niemocą złożoną nędzę, albo narazić życie przy obsłudze chorób zakaźnych, tam zawsze byli Bracia Miłosierdzia z konwentu krakowskiego, i nieśli pomoc o ile ich szczupłe fundusze i sily fizyczne wystarczyć mogły. Społeczeństwo nie tylko w ostatnich czasach nie uznawało tej prawdziwie chrześcijańskiej posługi, ale niesłusznie o niej i o konwencie zapomniało. Kto w tak twardych warunkach żywota potrafił się utrzymać, nie tylko nie zginął w walce o byt, ale dzielił się kawałkiem suchego chleba i nieszczęście drugich dźwigał na swoich barkach, ten wart jest pamięci i wart pomocnej ręki.

Komisya budżetowa nie może dlatego nad tą petycyą przejść do porządku dziennego, chociaż nie posiada ona tych warunków, jakich słusznie przy budowlach szpitalnych wymagać należy. Wysoki Sejm hojną ręką asygnuje niezbędne środki pieniężne na to, aby poprawić mizerny stan szpitali w kraju, atoli wymagać musi, aby to co słuszne było już nareszcie stałe, odpowiednie wymogom higieny szpitalnej i miało cechę pracy z góry obmyślanej, fachowej, nie dorywczej, na ciągle zmiany i ciągle przeróbki przeznaczonej. Słusznem więc jest żądanie, aby ten co żąda subwencji, dał także możność i władzom krajowym i Wys. Sejmowi do ocenienia czy takowa należycie użytą będzie i czy rzeczywiście będzie użytą tak, jak wskazuje cel, na który jest przeznaczoną. Tak więc w publicznych jak i prywatnych szpitalach żąda Wysoki Sejm przedłożenia planów i kosztorysów budowli, które jedynie dają możność do ocenienia wartości tychże i trwałości. Konwent Braci Miłosierdzia przesyła petycyę bez żadnych załączników, bez żadnego poparcia rzeczowego swej prośby, apeluje jedynie do ofiarności. Komisya budżetowa nie może się zadawałać tym jedynym motywem, ale uznając zasługi tego konwentu, jego prace

i poświęcenie dla cierpiącej ludzkości, pragnie przyczynić się datkiem jednorazowym do pokrycia kosztów utrzymania szpitalu przez Braci Miłosierdzia w Krakowie prowadzonego, gdyż nie ma żadnej podstawy do ocenienia konieczności trwalszej poprawy tego zakładu i wnosi :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

Konwentowi Braci Miłosierdzia w Krakowie wyznacza się jako jednorazowy datek z funduszów krajowych koszta pięciuset zł. w. a. na utrzymanie szpitalu konwentu i poleca wstawić ten wydatek w Rubr. XVII. budżetu krajowego na rok 1895.

We Lwowie dnia 31. stycznia 1895.

Przewodniczącąp :

Dunajewski w. r.

Sprawozdawca.

Czyżewicz w. r.